

מ"ת 3582/07/19 - מדינת ישראל נגד עמיר סובח

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 3582-07-19 מדינת ישראל נ' סובח(עציר)

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת באמצעות עו"ד ליאור מדינת ישראל
דוד
נגד
משיב באמצעות עו"ד פארס עמיר סובח (עציר)
בריק, מטעם הסגוריה הציבורית

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה ביום 9.7.19 בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ללא ביטוח.

2. הטענה העובדתית היא שביום 8.7.19, סמוך לשעה 15:50, נהג המשיב ברכב פרטי, מסוג "סקודה", מ.ר. 4462538, בשפרעם, ונעצר על ידי שוטרים.

אותה עת נהג המשיב, על אף שהודע לו שהוא פסול מנהיגה כלהלן:

בתיק 11170-05-19, במסגרת בקשה לפסילה עד תום ההליכים, מיום 4.6.19, נפסל עד תום ההליכים המשפטיים, נגדו, בהעדרו. ביום 17.6.19 הגיש בקשה לביטול פסילה עד תום ההליכים, באמצעות עו"ד נואף עזאם, ונקבע דיון בבקשה ליום 22.7.19, והנאשם לא הפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. אותה עת נהג ללא תעודת ביטוח תקפה.

המשיב נהג חדש, נוהג משנת 2018, וצבר לחובתו הרשעה אחת בגין נהיגה ללא מלווה.

נגד המשיב עומד ותלוי תיק נוסף, פ"ל 11125-05-19, הכולל עבירות דומות, מיום 3.5.19, והדיון בו קבוע ליום 10.9.19.

נגד המשיב תיק חקירה שמספרו 247834/2019, בגין עבירות זהות, מיום 7.6.19, שממתין להכנת כתב אישום.

לשיטת המאשימה, המשיב נהג חדש, נתפס נוהג, לכאורה, 3 פעמים, בזמן פסילה, באותו הרכב, בפרק זמן של חודשיים. אין ספק שמסוכנותו גבוהה במיוחד, שכן בחר לבצע עבירות זהות, פעם אחר פעם, בפרקי זמן קצרים, תוך התעלמות מהחלטות שיפוטיות. לדידה, לא ניתן להפיג מסוכנות זו באמצעות חלופת מעצר, ואין לתת במשיב אמון שיקיים תנאי מעצר בית, וימנע לצאת מהבית ולנהוג ברכב.

עמוד 1

יצוין שהמשיב שוחרר למעצר בית מלא, בפיקוח הוריו, בשפרעם, על בסיס הבנות בין הצדדים, ביום 11.7.19.

3. בדיון שנערך לפני, ביום 11.7.19, טען ב"כ המשיב שלמעשה מדובר בעבירה ראשונה של נהיגה בפסילה.

בהתייחסו לכתב האישום בפ"ל 11125-05-19, טען שיש ספק לגבי ידיעת הנאשם. צוין שבתיק של עבירות המקור, 14164-10-18, נהג חדש צעיר, ללא מלווה, בשלושת החודשים האחרונים, הוגשה בקשה לביטול פסק הדין, לאחר שהמשיב הורשע ונפסל, בהעדרו, ובית המשפט נעתר חלקית לבקשה. ביום 25.3.19 הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע עונש הפסילה עד למתן החלטה סופית בבקשה לביטול פסק הדין והמשיב שב לנהוג. ביום 2.4.19 ניתנה החלטה הדוחה את הבקשה, אולם המשיב לא ידע עליה, וזו לא נמסרה לו. אשר לתיק החקירה הפתוח, צוין שעדיין לא הוגש בו כתב אישום.

בהתייחסו לבפ"ת 11170-05-19, נטען שהמשיב נפסל, בהעדרו, עד תום ההליכים נגדו, בהתבסס על זימון שגוי. בזימון שניתן למשיב ליום 4.6.19, צוין, בטעות, מספר תיק אחר, "119243/2019", שאינו קשור למשיב. המשיב התייצב ביום הדיון במזכירות בית המשפט, ונמסר לו שהתיק המצויין אינו קשור אליו ועל כן לא התייצב במועד. לבסוף נודע לו שהתקיים דיון, ביום 4.6.19, בו נפסל בהעדרו. צוין שבנסיבות העניין, ההחלטה לפוסלו שגויה, שכן לא קיים אישור מסירה כדין. סנגורו ציין שיתכן והחלטת בית המשפט לעניין פסילתו עד תום ההליכים, בנסיבות אלה, תבוטל ותשליך על אחריות המשיב בעבירה הנוכחית.

זאת ועוד, נטען שהמשטרה חקרה את המשיב באופן בזק, כשהמשיב ציין בחקירתו שלא ידע שהוא פסול. עו"ד עזאם נואף, המייצג את המשיב בבפ"ת 11170-05-19, צוין, לא הצהיר שמסר למשיב את ההחלטה לפוסלו עד תום ההליכים ולא צורף תצהירו לעניין זה.

בנסיבות אלה, לטענת הסנגור, לא קמה עילת מעצר, ואם קיימת, היא בעצימות נמוכה, שכן מדובר לכל היותר, בעבירה אחת של נהיגה, לכאורה, בפסילה. ב"כ המשיב עתר לשחררו לחלופת מעצר בית מלא, בפיקוח הוריו, שנמצאו כמפקחים ראויים.

ב"כ המאשימה טענה מנגד שכנגד המשיב עומדים ותלויים שלושה תיקים, כמפורט לעיל, בגין נהיגה בפסילה, וללא ביטוח, בהם נחקר על ידי המשטרה, נמסר למשיב שהוא פסול, ואף על פי כן המשיך לנהוג.

ראיות לכאורה

4. לאחר שעיינתי בראיות ובממצאים שנאספו בתיק החקירה שהוגש לעיוני, מצאתי שבחומר החקירה די והותר ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, כדלקמן:

מדוח פעולה של השוטר אוהד מועלם, מיום 8.7.19, עולה שהבחין במשיב, שמוכר לו מעבודתו כסייר, נוהג, כשידוע לו שהוא פסול נהיגה. השוטר כרז לו לעצור בצד, המשיב עצר בצד הכביש, זוהה, ומבדיקת מסוף עלה שהוא פסול עד תום ההליכים, החל מיום 4.6.19. צוין שהמשיב מסר לשוטר שהוא יודע שהוא פסול. צוין שנשמר קשר עין רציף עם הנהג

ורכבו, ראות יום טובה, מזג אויר נאה.

ממזכר של השוטר יוסף סמכה עלו דברים דומים.

מטופס שימוע לגבי החלטה בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכב, עולה שהמשיב מסר: "אני מצטער".

בהודעת חשוד, מיום 8.7.19, עולה שהודה בנהיגה בארוע. לטענתו סבר, על פי מידע שמסר לו עורך דינו, שהפסילה הסתיימה.

עילת מעצר - מסוכנות

5. מסוכנות נלמדת מנסיבות ביצוע העבירה ומעברו התעבורתי של המשיב.

על המסוכנות הנלמדת מנהיגה בזמן פסילה עמד כב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 2221/11, הראל נ' מדינת ישראל (לא פורסם):

"נהיגה בזמן פסילה אינה סטירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".

וכן דברי כב' השופט לוי ברע"פ 6115/06 מ"י נ' מוראד אבו לבן (08.05.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

אין מחלוקת שבנהיגה בזמן פסילה טמון סיכון רב לציבור המשתמשים בדרך, בפרט שמדובר בנהג חדש, שוותק נהיגתו קצר.

6. לעניין עברו התעבורתי של המשיב הרי שלחובתו הרשעה אחת, מיום 13.2.19, בגין נהג חדש צעיר, ללא מלווה, בשעות הלילה, בעטיה נגזרה עליו פסילה, מיום 28.4.19, פסילה על תנאי וקנס.

נגד המשיב עומד ותלוי תיק נוסף, פ"ל 11125-05-19, הכולל עבירות דומות, מיום 3.5.19, והדיון בו קבוע ליום 10.9.19.

כן קיים נגדו תיק חקירה שמספרו 247834/2019, בגין עבירות זהות, מיום 7.6.19, שממתין להכנת כתב אישום.

7. לעניין טענת ב"כ המשיב, בדבר הפגם שנפל באישור המסירה, הרי שלא מצאתי בטענה זו כל ממש. על פי אישור המסירה למשיב ניתנה הזמנה לדיון בבקשה לפסילתו, המשיב ובא כוחו ידעו על העבירות המיוחסות לו,

באישור המסירה צוינו מועד הדיון בבקשה, שעת הדיון, תעודת הזהות של המשיב, והמשיב אף חתום על ההזמנה. יצוין שלשאלת בית המשפט בדיון, האם מדובר בחתימתו, ציין בתחילה, שלא, ולאחר מכן, כשנשאל על כך, בשנית, על ידי בית משפט, חזר בו וציין שמדובר בחתימתו.

לענין טענת ב"כ המשיב שבתיק 14164-10-18 לא קיבל המשיב את ההחלטה שפסק הדין עומד בעינו, הרי שעיון במערכת "נט המשפט" מעלה שההחלטה נצפתה על ידי עורך דינו באתר, ומכאן שדינה של טענתו זו להידחות. זאת ועוד, על המשיב, שהגיש את הבקשה לביטול פסק הדין, היה לעקוב אחר ההחלטה הניתנת בבקשתו. משלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה שזהו מקרה שלישי בו נתפס, לכאורה, המשיב, נהג חדש, נוהג ברכב בפסילה, תוך חודשיים, וכן קיומה של הרשעה לחובתו בגין נהג חדש ללא מלווה, בשעות הלילה.

נהיגה בפסילה היא מעבירות התעבורה החמורות ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר בעבירה חוזרת, זו הפעם השלישית לכאורה.

חלופת מעצר

7. על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

8. לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל (לא פורסם, 14.3.2008)).

בענייננו, מבלי שאתעלם מחומרת העבירות, הרי שעד היום המשיב לא הפר את מעצר הבית, והתנאים המגבילים, על פי החלטתי מיום 11.7.19. זאת ועוד, הייתה הסכמה בין הצדדים, בדיון ביום 11.17.19, להורות על שחרורו למעצר בית.

בנסיבות אלה אני בדעה שניתן לאיין המסוכנות באמצעות חלופת מעצר ראוייה חלף מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח.

סיכום והחלטה:

9. לאחר שבחנתי את נימוקי הצדדים ושקלתי את טענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה שאין לשנות מהחלטתי, מיום 11.7.19, לשחרור המשיב למעצר הבית, בתנאים המגבילים בהם הוא נתון היום.

המשיב ישוחרר למעצר בית מלא, בפיקוח, ובתנאים המגבילים, שנקבעו בהחלטתי, מיום 11.7.19.

המזכירות תחזיר את תיק החקירה למשטרה.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ט, 24 יולי 2019, במעמד
הצדדים.